

je tam blizu, ki se omenja v isti župi pri Milkoviči str. 31)? — Zelo hvalno je, da se je g. pisatelj oziral tudi na krajevne pripovedke, le škoda, da jih ni vzprejel več in da ni rajši zapisaval iz narodovih ust, nego da je posnemal modernega pesnika. Tisto modrovanje o kamniškem jezeru na str. 137. je čisto nepotrebno, ker v zgodovinskih časih jezera v Kamniku gotovo ni več bilo. Na močvirnat, vodat svet pa kaže mestna patrona sv. Marjeta, ki se vidi tudi v mestnem grbu, le da je tu pomešana in združena z zakleto deklico Veroniko, ki ima ribji rep. Ta spominja kozmogoniške pripovedke o »ribi Faroniki«, ki baje drži vso zemljo: »Če bom jest z repom zvila — Ves svet se stresel bo; Če bom pa hrbet zvrnila — Ves svet pogubljen bo!« (Vestnik k »Zori«, 1873, str. 176). Otlina z zakladi na Malem gradu se omenja že leta 1263., ko je Friderik Ortenburški zapustil svojemu bratu Henriku »antrum et castrum Lapis« (Šumi, Urkundebuch, 249). — Jezik je gladek, vendar nahajamo nekaj manjših pogreškov: rokodeljci (25), ukužen (m. okužen 32), odlok (m. odlog, 33), Varaždin ni na Ogerskem (32), in v Beča h (37) nikakor ne gre pisati, ker ljudstvo izgovarja: Běč, Běčá, a v starih listinah se piše »Fütsch« (Milković, 49) in uradni imenik rabi torej pravilno obliko »Buč«.

S. R.

Didaktika Jana Amosa Komenskega. „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“ je osnovalo posebno pedagoško knjižnico, v katere prvem zvezku je nadučitelj g. *Žernej Ravnikar* priobčil prevod Komenskega „Didaktike“. O tej knjigi, slovečem delu slavnega pedagoga, zdí se nam vsaka priporočna beseda odveč; potrebno pa je, da izrečno pohvalimo „Slovensko učiteljsko društvo“, ker se je lotilo izdajanja pedagoške knjižnice, in g. Ravnikarja, ker je oskrbel lep in gladek prevod. Cena 50 kr.

Izvestja Muzejskega društva za Kranjsko imajo v 2. sešitku to-le vsebino: Prof. *S. Rutar* poroča nadalje o izkopinah pri sv. Luciji blizu Tolmina, prof. *dr. Fr. Kos* priobčuje regeste k domači zgodovini devetega stoletja, prof. *Jos. Apih* razklada v zanimljivem članku, čegar gradivo je nabral v listinah ljubljanskega muzeja, kakšna je bila na Kranjskem obrtna politika 18. veka, in naposled arhivar *A. Koblar* završuje svoje drobtinice iz furlanskih arhivov. — V „Malih zapiskih“ čitamo o prazgodovinskih najdbah na Kranjskem leta 1894., beležko o francoskih kroglah v Ljubljani in poročilce o imenitnih birmancih v Ljubljani leta 1600. Na zavitku je zapisnik darov deželnemu muzeju leta 1894. in zapisnik knjig in časopisov, ki so jih poslala zvezna društva „Muzejskemu društvu za Kranjsko“ od dne 23. jan. 1893 do dne 14. febr. 1894.

»**Slovanska knjižnica**« je prinesla v svojem 15. snopiči tri krajše povesti, katere smemo prištevati boljšim spisom, kar jih je bilo priobčenih v tej zbirki. Sosebno krasna je povest „Kjer je ljubezen, tam je Bog“, ruski spisal grof Lev Tolstoj, poslovenil *Adolf Pahor*; drugi povesti sta „Rakvar“ (Grobovščik), ruski spisal A. S. Puškin, poslovenil *Ž. K—j.*, in „Božena“, iz češčine preložil *Ruj*. — V 16. snopiči čitamo povest „Turopoljski top“, hrvaški spisal Avgust Šenoa, poslovenil *Peter Medvešek*, in „Dvoboj“, iz zapiskov prijateljevih, spisal Svatopluk Čech, poslovenil *Ž. M. Frankovski*. Oba prevoda sta dobra in zanimljiva, prvi je lepši od drugega.

Najnavadnejše jezikovne napake učencev ptujskega okrajnega glavarstva in kakó je naj učitelj iztrebi. Govoril dué 7. avgusta 1893. pri uradni učit. konferenciji v Ptuj *Anton Kosi*, učitelj v Središči. — Vsebina tega ponatiska iz letošnjega „Popotnika“ je razvidna iz naslova. Želeli bi, da bi se po marljivem g. pisatelji ravnali tudi njega gg. tovariši in po njegovem vzgledu zatirali jezikovne napake v svojem bivališči. Cena brošurici 12 kr.

Potovanje v Liliput. Čudovita zgodba. Poslovenil *Vinko Bregar*. V Ljubljani 1894. Založil Janez Giontini. 76. str. — Znani Swiftov spis o Gulliverjevih potovanjih je

preložen malone v vse jezike evropske in je v tem prevodu priromal tudi k nam. Odkod je prevajal g. izdatelj, tega nam sicer ni povedal, vendar kaže ves zlog, da se je močno, preveč naslanjal na nemško knjižico take vrste. Sicer je knjižica 20 kr. vredna.

Feldmaršal grof Radecki. Sestavil *Vr. N.* V Ljubljani 1893. Založil Janez Giontini. 80 str. — Knjižica ni brez jezikovnih in stilistiških hib, vendar pa je pripovedovanje v obče gladko in zanimljivo, tako da se radovedni preprosti bralec, kateremu je posebno namenjena, ne bode spotikal ob posamičnih nedostatkih. Lično delce, čegar naslovni list je okrašen s podobo Radeckega, stane samo 20 kr.

† **P. Florentin Hrovat.** Dne 3. m. m. je umrl v Novem Mestu p *Florentin Hrovat* v 47. letu svoje dōbe. Porodil se je dne 11. maja 1847. leta v Gorenjem Tuhinji, stopil leta 1865. v red sv. Frančiška in bil leta 1870 posvečen v mašnika. Od leta 1872. je deloval na ljudski šoli v Kamniku, od leta 1875. pa na ljudski šoli v Novem Mestu, katero je vodil od leta 1877. do svoje smrti. Pater Florentin Hrovat je bil plodovit pisatelj za mladino, kateri je poslovenil več povestij Krištofa Šmida in spisal »Kranjska mesta«; mimo tega je pridno pisal za družbo sv. Mohorja, priobčil opis okrajnega glavarstva novomeškega in sodeloval pri raznih listih. N. v. m. p.!

Razpis pisateljske nagrade. Ocenjevalni odbor za mladinske spise pri „Zavezi slovenskih učiteljskih društev“ razpisuje darilo prof. *A. Bezenška* v Plovdivu v znesku 5 avstrijskih cekinov za zbirko najboljših pesenc za slovensko mladino. Pesence naj imajo, ako mogoče, to-le razdelitev: I. Otroško srce (ljubezen do matere, do očeta, izpolnjevanje četrte božje zapovedi, mati uči otroka moliti, ljubezen do bratov in sestrá, tovarišev, rojakov in do národa); II. Prigodne pesmi (rodbinski in cerkveni prazniki i. t. d.); III. Veselje mladine (pesmi o raznih otroških igrah in delih, n. pr. pastir na paši, deček pomaga očetu orati, deklica materi presti, šivati i. t. d.); IV. Šola (kako si bistrimo um in oblažujemo srce, kako spoštujemo duhovnike in učitelje, kako bodimo prijazni do součencev i. t. d.); V. Poklic (slovenski oratar, drugi stanovi, vsak stan je vreden spoštovanja, v vsakem stanu je človek lahko srečen). Pesence naj bodo kratke, lirske ali epske; epske so lahko nekaj daljše. Knjižica obsežaj blizu 3 tiskane pōle v mali osmerki ali pa 5 tiskanih pol v šestnajsterki. Rokopisi brez podpisanega imena pesnikovega — pravo ime se dodaj na posebnem zapечатem lističi — naj se pošiljajo načelniku gorenjega odbora g. *Janku Lebanu*, nadučitelju v Begunjah nad Cerknico, vsaj do dne 20. julija t. l. Darilo izplača darovatelj sam dne 1. septembra t. l. Ostali rokopisi se na zahtevo vrnejo.

Iz odborove seje »Maticе Slovenske« dne 26. malega travna t. l. — Pozivu ljutomerskega učiteljskega društva, da bi „Matica“ nabirala doneske za pokritek troškov ob prenosu Freuensfeldovih zemeljnih ostankov v domačo zemljo, „Matica“ ne more ustreči, ker to ne spada v nje področje. — Predsednik se spominja pokojnega odbornika Ivana Tomšiča. — Zapisnikar poroča v imeni gospodarskega odseka o društvenih računih za leto 1893. Dohodkov je bilo 9023 gld. 20 kr., troškov pa 7531 gld. 47 kr.; potrošilo se je 489 gld. 73 kr. menj, nego bi se bilo smelo. Proračun kaže 19 gld. 86 kr. prebitka; za izdavanje knjig je odločenih 5200 gld. Društveno imenje se je pomnožilo za 1137 gld. 29 kr., dasi „Matica“ ni prejela nič večjih volil in je na kurzu pridobila le 18 gld. Vrednost depozit znaša 4384 gld. 34 kr., vrednost ustanov 33442 gld. 39 kr., izmed njih posebe Knezova 30541 gld. 96 kr., kar dá 1236 gld. 25 kr. letnih obrestij. — Ker je dosedanjemu društvenemu tajniku poslovna dōba zopet potekla, potrdi ga odbor iz nova za deset let. — Tajnik poroča o knjižnih darilih društvom, šolam i. t. d., o poverjeništvih, o knjižnici, ki je v zadnji dōbi narasla za 44 knjig, zvezkov in časopisov ter naposled o društvenikih, izmed katerih sta dva ustanovnika